

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/53/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321201392
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8321201392.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: H. C. L., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX N. XX, právne zastúpenej JUDr. Iveta Rajtáková - advokátka, so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: M. R. G., XXX XX G. XX, A.: XX XXX XXX, právne zastúpeného JUDr. Eva Kákošová - advokátka, so sídlom 1. mája 2049, 069 01 Snina, o zaplatenie 2.439,33 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 21C/18/2021-1118 z 24.09.2021 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným rozsudkom (v tomto spore už v poradí tretím) súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2 439,33 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 102,24 eur od 01.09.2006 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 102,24 eur od 01.10.2006 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 102,24 eur od 01.11.2006 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 102,24 eur od 01.12.2006 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 60,08 eur od 01.01.2007 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 60,08 eur od 01.02.2007 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 60,08 eur od 01.03.2007 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 60,08 eur od 01.04.2007 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 60,08 eur od 01.05.2007 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 60,08 eur od 01.06.2007 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 60,08 eur od 01.07.2007 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 60,08 eur od 01.08.2007 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 76,68 eur od 01.09.2007 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 76,68 eur od 01.10.2007 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 76,68 eur od 01.11.2007 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 76,68 eur od 01.12.2007 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 76,68 eur od 01.01.2008 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 76,68 eur od 01.02.2008 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 66,72 eur od 01.03.2008 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 66,72 eur od 01.04.2008 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 66,72 eur od 01.05.2008 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 66,72 eur od 01.06.2008 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 66,72 eur od 01.07.2008 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 66,72 eur od 01.08.2008 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 66,72 eur od 01.09.2008 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 66,72 eur od 01.10.2008 do zaplatenia, 7,5 % ročne zo sumy 66,72 eur od 01.11.2008 do zaplatenia, 6,5 % ročne zo sumy 66,72 eur od 01.12.2008 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 66,72 eur od 01.01.2009 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 66,72 eur od 01.02.2009 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 70,5 eur od 01.03.2009 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 70,5 eur od 01.04.2009 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 70,5 eur od 01.05.2009 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 70,5 eur od 01.06.2009 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 70,5 eur

od 01.07.2009 do zaplata, 8,5 % ročne zo sumy 70,5 eur od 01.08.2009 do zaplata, 8,5 % ročne zo sumy 70,5 eur od 01.09.2009 až do zaplata; vo výrokoch II. a III. o trovách konania rozhodol tak, že ich plnou náhradou v prospech žalobkyne a štátu zaviazal žalovaného.

2. Svoje rozhodnutie v podstate postavil na závere, že žalobkyňa sa podanou žalobou na žalovanom domáhala zaplata sumy 2.439,33eur s prísl., a to titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovanému vzniklo v dôsledku jej nesprávneho zaradenia do platovej triedy a započítanie praxe tvrdiac, že hoc bola zaradená do platovej triedy 6. ako zdravotná asistentka, reálne vykonávala prácu zdravotnej sestry, ktorá práca mala byť odmeňovaná podľa 7. platovej triedy. V súlade s právnym názorom vyloveným dovolacím súdom v uznesení pod sp. zn. 5Cdo/104/2009 z 21.02.2021, ktorým bol zrušený jeho predchádzajúci zamietavý rozsudok v spojení s potvrdzujúcim rozsudok odvolacieho súdu a opravnými uzneseniami, sa zameral na rozhodné zistenie, ktorým bolo zistenie, akú prácu žalobkyňa skutočne u žalovaného vykonávala, lebo rozhodným nemohlo byť iba jej formálne zaradenie. Na základe vykonaného dokazovania, a to konkrétne výsluchom svedkov U. O., H. F., R. F. bolo nespochybniteľne preukázané, že hoc žalobkyňa bola zaradená na pozíciu zdravotného asistenta, skutočne vykonávala činnosti spadajúce pod činnosti zdravotnej sestry - najnáročnejšou činnosťou bolo podávanie liekov injekčne resp. infúzií - a preto mala byť zaradená do 7. platovej triedy a preto jej priznal žalobou požadovanú sumu titulom bezdôvodného obohatenia, ktorá nebola žalovaným vyvrátená a má oporu aj v ním citovaných predpisoch, spolu zo zákonným úrokom z omeškania, a to bez ohľadu na to, že znaleckým dokazovaním nebolo preukázané, aby bolo potrebné žalobkyňu preradiť do inej platovej triedy. Námietku premičania vznesenú žalovaný neuznal. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu. Takto ustálený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa ustanovení § 18 ods. 9 zák. č. 195/1998z.z., § 36 ods. 1-3 zák. č. 448/2008Z.z., § 5 ods. 1, ods. 5 zák. č. 553/2003Z.z., § 1 ods. 1 písm. a/ nar. vlády č. 341/2004Z.z., § 4b ods. 1 vyhlášky č. 321/2005Z.z., § 517 Obč. zák.; výrok o trovách konania podľa ustanovenia § 255 CSP.

3. Označený rozsudok včas podaným odvolaním napadol žalovaný. Odvolateľ v podstate súdu prvej inštancie vytýka, že neuviedol, ktoré konkrétne činnosti tvrdené žalobkyňou a svedkami majú spadať do 7. platovej triedy, tu poukazuje na znalecké dokazovanie, v zmysle ktorého náplň pracovných činností žalobkyne má spadať do 6. platovej triedy.

4. Žalobkyňa vo svojej odvolacej replike navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť a uplatnila trovy odvolacieho konania. Iné podania strán do rozhodnutia odvolacieho súdu dané neboli.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj svojej webovej stránke a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

6. Posudzujúc odvolanie žalovaného podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) je zřejmé, že žalovaný uplatnil nepochybne odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní tak posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (ku tomu pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

9. Odvolací súd v zmysle ustanovení § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna, presvedčivá, vychádzajúca zo záväzného názoru dovolacieho súdu. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré odvolateľ uvádzal vo svojom odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria jeden celok.

10. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie stranami tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné.

11. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným odvolacím dôvodom, ale v danom prípade táto námietka nie je opodstatnená, pretože súd prvej inštancie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Napokon polemika o nesprávnosti súdom prvej inštancie vysloveného právneho záveru, sama o sebe nie je presvedčivou bázou pre konštatovanie vecnej nesprávnosti rozsudku súdu prvej inštancie. Súdom prvej inštancie správne právne vec posúdil, lebo ako vo svojom rozhodnutí skonštatoval dovolací súd, rozhodnutie nižších súdov nebolo možné založiť iba na zisteniach znaleckého dokazovania bez toho, aby tieto zistenia boli konfrontované so skutočne vykonávanou prácou žalobkyne s tým, že žalobkyňa bolo potom potrebné ohodnotiť podľa platovej triedy, do ktorej spadala preukázane vykonávaná najnáročnejšia činnosť, ktorou bezpochyby v súdnej veci bolo práve podávanie liekov injekčne, resp. infúzií, preto úvahu súdu prvej inštancie, ktorý uzavrel, že žalobkyňa mala byť zaradená do 7. platovej triedy, možno hodnotiť ako právne správnu.

12. S poukazom na uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe žalobkyne vyhovel, rozhodol vo výroku vecne správne a preto odvolací súd s použitím ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti, vrátane závislých výrokoch o náhrade trov konania (odvolacími dôvodmi osobitne nespochybnými), potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyne v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP.

14. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).
Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.
Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).